

“मीठे बच्चे— तिमी हौ धेरै भाग्यमानी बच्चाहरू किनकि तिमी सम्मुख स्वयं बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले तिमीलाई सुनाइ रहनु भएको छ।”

प्रश्नः— भक्तिमार्गको कुनचाहिँ संस्कार अहिले तिमी बच्चाहरूमा हुन सक्दैन? किन?

उत्तरः— भक्तिमार्गमा जुन पनि देवी वा देवताको पासमा जान्छन्, उनीहरू बाट केही न केही मागि नै रहन्छन्। कसैबाट धन माग्छन्, कसैबाट पुत्र माग्छन्। यो माग्ने संस्कार अहिले तिमी बच्चाहरूमा हुन सक्दैन किनकि बाबाले संगममा तिमीलाई कामधेनु बनाउनु भएको छ। तिमीले बाबा समान सबैको मनोकामना पूर्ण गर्छौ। तिमीले स्वयंलाई कुनै आशा राख्न सक्दैनौ। तिमीलाई थाहा छ— फल दिने एउटै दाता बाबा हुनुहुन्छ, जसलाई याद गर्नाले सबै प्राप्ति हुन्छ त्यसैले माग्ने संस्कार समाप्त हुन जान्छ।

गीतः— ओम् नमो शिवाय...

ओम् शान्ति। भगवानुवाच। राम्ररी बुझेर फेरि बुझाउनको लागि एक गीता शास्त्र नै छ। शास्त्र त मनुष्यले बनाएका हुन्। तर राजयोग मनुष्यले सिकाउदैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले नै ५ हजार वर्ष पहिले पनि तिमी तिमी सिकीलधे बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाएको थिएँ। सिकीलधेको अर्थ त सम्झाइएको छ, तिमी नै पूरा ८४ जन्म लिएर फेरि आएर मिलेका हौ। ५ हजार वर्ष पहिला पनि तिमी मिलेका थियौ र तिमी आएर ब्रह्मा मुख वंशावली अर्थात् ब्राह्मण-ब्राह्मणी बनेका थियौ। बाबा डाइरेक्ट बोल्नुहुन्छ। ती गीता पाठी आदिले यी कुरा गर्दैनन्। बाबाले डाइरेक्ट सम्झाएर जानु भएको थियो फेरि भक्तिमार्गमा शास्त्र बनाउँछन्। अब ड्रामा पूरा हुन्छ। फेरि बाबा आउनु भएको छ, भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरूलाई, कुनचाहिँ बच्चाहरू? भन्नुहुन्छ— खास गरी तिमी आम रूपमा सारा दुनियाँ। तिमी अहिले सम्मुख छौ। तिमीलाई बसेर बाबाले आफ्नो परिचय दिनु भएको छ। यो राजयोग तिमीलाई अरू कसैले पनि सिकाउन सक्दैनन्। बाबाले नै पहिले योग सिकाउनु भएको थियो, अब सिकाइरहनु भएको छ, जसबाट तिमी फेरि राजाहरूको राजा बन्छौ, अरू कसैले पनि स्वर्गको मालिक बनाउन सक्दैनन्। म तिमी बाबा आएको छु फेरि तिमीलाई राजयोग सिकाउन। ठीक छ अब बाबाले तिमीलाई वृक्षमा सम्झाउनुहुन्छ। यो सम्झाउनु पनि धेरै आवश्यक छ। यसलाई कल्प-वृक्ष भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्ष कल्प-वृक्ष हो। ती गीता सुनाउनेवालाले भन्छन् भगवानले यो भन्नु भएको थियो तर तिमीहरू भन्छौ भगवानले भनिरहनु भएको छ। यो हो मनुष्य सृष्टिको वृक्ष। यसमा कुनै फल, फ्रूट, आँप आदि छैन। जुन त्यस फल, फ्रूटको वृक्ष हुन्छ त्यसको बीज तल, वृक्ष माथि हुन्छ। यसको बीज माथि र वृक्ष तल छ। भन्दछन् पनि ईश्वरले हामीलाई जन्माउनु भएको हो अर्थात् बाबाले बच्चा दिनु भएको छ। बाबाले धन दिनु भएको छ। बाबा हजुरले हाम्रो सबै दुःख हटाइदिनुहोस्। बाबा, बाबा भनिरहन्छन्। कति अशान्ति हुन्छ। लक्ष्मी-नारायणको अगाडि जान्छन्। उहाँहरूबाट माग्छन्, महालक्ष्मी हामीलाई धन दिनुहोस्। यो सबै माग्ने संस्कार हो। जगत् अम्बा सँग कसैले पुत्र माग्छन् भने कसैले भन्छन् हाम्रो बिमारी ठीक गरिदिनुहोस्। लक्ष्मीको अगाडि यस्तो आशा राख्दैनन्, उहाँबाट केवल धन माग्छन्। यो त तिमीलाई थाहा छ— जगत् अम्बा नै लक्ष्मी, तिनै फेरि ८४ जन्मको चक्कर लगाएर जगत् अम्बा बन्छिन्। वृक्षमा हेर जगत् अम्बा बसेकी छन्। अवश्य यी नै फेरि महारानी बन्छिन्, तिमी बच्चाहरू पनि राजधानीमा आउँछौ। तिमी

कल्पवृक्षको तल बसेका छौ। संगममा जग लगाइरहेका छौ। तिमी कामधेनुका बच्चाहरू नै सबैको मनोकामना पूर्ण गर्नेवाला हौ। तिमी माताहरू शक्ति सेना हौ, यसमा पाण्डव पनि छन्।

बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— याद एक बाबालाई नै गर्नु पर्छ। दिनेवाला एक बाबा हुनुहुन्छ। ठीक छ तिमीले जोसुकैको पनि भक्ति गर, कसैलाई पनि याद गर तर फल दिने फेरि पनि एकै दाता हुनुहुन्छ। उहाँले नै सबै कुरा दिनुहुन्छ। भक्ति मार्गमा तिमीले नारायणको, कृष्णको पूजा गर्छौ, कृष्णलाई झुलामा झुलाउँछौ पनि, प्यार गर्छौ। उनीहरूबाट तिमी के माग्छौ। तिमीहरू चाहन्छौ हामी उनको राजधानीमा जाऔं अथवा हामीलाई कृष्ण जस्तो बच्चा मिलोस्। गाउँछन् पनि— भजो राधे गोविन्द चलो वृन्दावन। जहाँ राज्यभाग्य गर्थे वैकुण्ठमा। त्यतिबेला कुनै पनि अप्राप्ति हुदैनथ्यो। कृष्णको राज्यलाई याद त धेरैले गर्छन्। यहाँ जब कृष्णको राज्य थियो त्यतिबेला अरू कुनै राज्य थिएन। अब बाबा आउनु भएको छ भन्नुहुन्छ— हिँड कृष्णपुरीमा, गएर कृष्णकी पत्नी बन वा राधाका पति बन। कुरा एकै हो। त्यहाँ विष मिल्दैन। त्यो हो नै सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ। अहिले तिमी विद्यार्थी हौ, पढिरहेका छौ नरबाट नारायण, भिखारीबाट राजकुमार बन्नको लागि। यहाँ कोही करोडपति छन्, ५० करोड छ तर तिम्रो तुलनामा ती गरिब छन् किनकि उनको यो सबै धन माटोमा मिलेर जान्छ। केही पनि साथमा जाँदैन। हात खाली जान्छ। तिमी त हात भरेर जान्छौ २१ जन्मको लागि। अहिले तिमीले राजयोग सिकिरहेका छौ। फेरि सत्ययुगमा गएर राज्य गर्ने छौ। तिमी पुनर्जन्म लिँदै वर्णमा आउँदै रहन्छौ। सत्ययुगमा १६ कला, त्रेतामा १४ कला। फेरि भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ फेरि इब्राहिम, बुद्ध आउँछन्। क्राइष्टको ३ हजार वर्ष पहिले देवी-देवताको राज्य थियो। अब सारा वृक्ष जडजडीभूत अवस्थामा पुगेको छ। अहिले तिमी कल्पवृक्षको तल संगममा बसेका छौ, यसलाई भनिन्छ कल्पको संगम अथवा कलियुग र सत्ययुगको संगम। सत्ययुग पछि त्रेता, फेरि त्रेता पछि द्वापर र कलियुगको संगम। कलियुग पछि फेरि सत्ययुग अवश्य आउँछ। बीचमा संगम अवश्य हुनु पर्छ। कल्पको संगमयुगमा बाबा आउनुहुन्छ। उनीहरूले कल्प अक्षर फेरेर केवल युग-युगमा लेखिदिएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म निराकार परमपिता परमात्मा ज्ञानको सागर हुँ। यहाँ नै शिवजयन्तीको गायन छ। कृष्णले त ज्ञान दिन सक्दैनन्। घोडा गाडीमा केवल कृष्णको नै चित्र देखाइएको छ तर कृष्ण कहिले आउँछन्? द्वापरमा कसरी आउँछन्। तिमीले त भन्छौ स्वर्गमा कृष्णको साथमा मिल्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— भक्तिमा कृष्णको साक्षात्कार मैले तिमीलाई गराउँछु। कृष्ण जयन्तीमा धेरै प्रेमले उनलाई झुलामा झुलाउँछन्। पूजा गर्छन्। उनलाई सच्चा-सच्चा कृष्ण देखा परे जस्तै। साक्षात्कार हुन्छ, कृष्णको चित्र भयो भने त्यसलाई पनि उठाएर गला लगाउँछन्। भक्तिमार्गमा मैले नै मदत गर्छु। दाता म नै हुँ। लक्ष्मीको पूजा गर्छन्, अब त्यो त हो नै पत्थरको मूर्ति। त्यसले के दिन्छ? दिनु फेरि पनि मैले नै पर्छ। साक्षात्कार पनि मैले नै गराउँछु। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। जसरी भन्दछन् परमपिता परमात्माको हुकुमबाट पात-पात हल्लिन्छ किनकि उनीहरूले सम्झन्छन् पात-पातमा परमात्मा हुनुहुन्छ। के परमात्मा बसेर पातलाई हुकुम गर्नुहुन्छ! यो त ड्रामा बनेको छ। अहिले तिमीले जसरी कर्म गरिरहेका छौ, त्यो तिमीले कल्पको पछि पनि यस्तै गर्ने छौ। जुन कुरा शूटिङमा शूट भयो त्यही चल्यो। त्यसमा केही पनि फरक पर्न सक्दैन। ड्रामालाई पनि राम्ररी सम्झनु पर्छ। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ बेहदको सुख कल्प-कल्प यहाँ नै मिल्छ। तर जो ब्राह्मण बन्छन् उनै वर्णहरूमा आउँछन्। ८४ जन्म लिन्छन्। फेरि अरूको जन्म नम्बरवार कम हुँदै जान्छन् कति साना-

साना मठ-पन्थ छन्। हुन त उनीहरूको महिमा छ किनकि पवित्र छन्। स्वर्गका रचयिता त बाबा हुनुहुन्छ, अरू कुनै मनुष्यले कहाँ स्वर्ग रचदछन्। फेरि राजयोग पनि कोही सिकाउँन्?

अब तिमीले कृष्णपुरीमा जानको लागि राजयोग सिकिरहेका छौ। पुरुषार्थ सदैव उच्च गर्नु पर्छ। तिमी भन्दछौ कृष्ण जस्तो बच्चा मिलोस्, कृष्ण जस्तो पति मिलोस्। कृष्ण नै नारायण बन्छन् फेरि कृष्ण जस्तो किन भन्छौ! तिमीले त भन्नु पर्छ नारायण जस्तो पति मिलोस्। नारदले पनि भने म लक्ष्मीलाई वरण गरूँ। राधाको लागि भनेनन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ तिमीले कृष्णपुरीमा जानु छ, त्यसैले धेरै पुरुषार्थ गर, त्यो हो कृष्णको दैवी कुल। कंसको हो आसुरी कुल। तिमी अहिले छौ संगममा। शूद्र सम्प्रदायलाई त ब्राह्मण-ब्राह्मणी भन्न सकिदैन। जो ब्राह्मण कहलाउँदैन ऊ शूद्र वर्णको हो। यहाँको कुरा हो। यहाँ नै स्वर्ग बन्छ यही नर्क बन्छ। लक्ष्मी-नारायणले पनि ८४ जन्म रजो तमोमा आउनु नै पर्छ। जबकि उनीहरू पनि चक्रमा आउँछन् भने बुद्ध आदि फर्केर निर्वाणधाममा कसरी जान सक्छन्। कसैले भन्छन् कृष्ण सर्वव्यापी छन्, जहाँ देखे पनि कृष्ण नै कृष्ण छन्। रामका भक्त भन्छन् राम सर्वव्यापी छन्। उनीहरूले कृष्णलाई मान्दैनन्। बाबाको पासमा एक राधापन्थी आएको थियो र भन्थ्यो राधा नै राधा.... राधा सर्वव्यापी छन्। तेरोमा मेरोमा राधा नै राधा छन्। गणेशका पुजारी भन्छन् तेरोमा मेरोमा गणेश नै गणेश छन्। क्रिश्चियनले फेरि भन्छन् क्राइस्ट परमात्माका पुत्र हुन्। हेरे क्राइस्ट पुत्र थिए भने तिमी कसका बच्चा हौ? अनेक मत मतान्तर छन्। बाटो कसैलाई पनि मिल्दैन। केवल शिर झुकाउँछन्, भट्किदै रहन्छन्। मुक्ति र जीवन मुक्ति भगवानले नै दिनुहुन्छ नि! उहाँबाट हामी के माग्ने! कसैलाई थाहा छैन। बाबालाई नजान्नाले विपन्न बनेका छन्। फेरि धनी आएर सम्पन्न बनाउनुहुन्छ। मनुष्यले कति धक्का खान्छन्, सम्झन्छन् भक्तिबाट भगवान् मिल्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु नै आफ्नो समयमा। जसले जति नै पुकार गरे पनि म आउँछु संगममा। एकै पटक स्वर्ग बनाएर सबैलाई शान्तिधाममा पठाइदिन्छु। फेरि नम्बरवार आ-आफ्नो समयमा आउँछन्। जो देवी-देवता थिए उनीहरू पनि सबै आत्माहरू बसेका छन्। फेरि आफ्नो राज्यभाग्य लिइरहेका छन्। अहिले त देवी-देवता धर्म नै छैन। सबैले आफूलाई हिन्दू कहलाउन थालेका छन्। ड्रामा अनुसार फेरि पनि यस्तै हुन्छ। जुन केही भइसकेको छ त्यो फेरि दोहोरिन्छ। फेरि यस्तै हामी चक्रमा आउँछौं, यति जन्म लिनेछौं। हिसाब निकाल। हरेक धर्मावलम्बीहरूले पछि कति जन्म लिन्छन्? वृक्षमा सम्झाउन धेरै सहज छ। आफै मनुष्यहरूलाई अनुभूति हुन्छ कसैको प्रेरणाबाट यो विनाश ज्वालाको तयारी भइरहेको छ। यूरोपवासी यादवहरूले बमहरू बनाउँछन्। उनीहरूले पनि भन्छन् हामीलाई कसैले प्रेरणा दिँदैछ। हामीले जान्दछौं यसबाट हामीले आफ्नै कुलको विनाश गछौं। नचाहेर पनि यो मृत्युको सामान बनाउँछौं। बिस्तारै-बिस्तारै प्रभाव पर्नेछ। बिस्तारै-बिस्तारै वृक्ष बढ्छ नि। कोही काँडाबाट कोपिला, कोही फूल बन्छन्। कुनै-कुनै फूललाई पनि तूफान लाग्छ अनी ओइलाउँछन्। बाबाले कल्प-कल्प भन्नु भएको थियो आश्चर्यवत सुनन्ती, कथन्ती... फेरि बाबा स्वयं भनिरहनु भएको छ, हाम्रो पासमा आवन्ती, ब्रह्माकुमार-कुमारी बनन्ती, कथन्ती फेरि पनि अहो मम माया राम्रा-राम्रा बच्चाहरूलाई खाइदियो। पछि गएर हेर कसरी राम्रा-राम्रा बच्चाहरू पनि खतम हुने छन्।

जो बितेर गयो त्यो फेरि अब वर्तमानमा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ। फेरि भक्तिमार्गमा शास्त्र बनाउँछन्। यो ड्रामा यस्तै बनेको छ। अब बाबा आएर ब्रह्माद्वारा सबै वेद, शास्त्रको सार सम्झाइरहनु भएको छ। जसले धर्म स्थापना गर्छन् उनको नाममा नै शास्त्र बनाउँछन्। त्यसलाई धर्मशास्त्र भनिन्छ। देवी-देवता धर्मको शास्त्र एकै गीता हो।

हरेक धर्मको एक शास्त्र हुनु पर्छ। श्रीमत भगवत गीता ठीक छ। भगवानुवाच हो। भगवानले आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नुभयो। यो हो सबैभन्दा प्रचीन धर्म। हरेक धर्मको आ-आफ्नो शास्त्र छ र पढिरहन्छन्। अहिले तिमी देवता बन्छौ तर तिमीले शास्त्र पढ्नु आवश्यक छैन, त्यहाँ शास्त्र हुँदैन। यी सबै समाप्त हुन्छन् फेरि गीता कहाँबाट आयो? द्वापरमा बसेर मनुष्यहरूले बनाए, जुन गीता अहिले छ फेरि पनि त्यही गीता खोजेर निकाल्ने छन्। जसरी कल्प पहिले बनाएका थिए फेरि यी शास्त्र बन्छन्। भक्तिमार्गको सामग्री बन्दै जान्छ।

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— सिकीलधे बच्चाहरू म पिताको श्रीमतमा चलेर श्रेष्ठ बन। तिमीले अहिले सगमयुगमा राजयोग सिकिरहेका छौ, जबकि कलियुगलाई सत्ययुग बनाउँनु छ। उनीहरूले कल्पको आयु लामो बताएर सबैलाई घोर अन्धकारमा राखिदिए। मनुष्य त अलमलमा परेका छन्, ड्रामा अनुसार तिमी बच्चाहरूले नै बेहदका बाबाबाट वर्सा लिनु छ। बाबाले धेरै युक्तिहरू बताउनु भएको छ केवल बाबालाई याद गर, चार्ट राख। भोजन बनाउने समयमा पनि याद गर। भोजन बनाउने समय पति, बच्चा याद आउँछ भने शिवबाबा किन याद आउँदैन! यो तिम्रो काम हो। बाबाले बुद्धिको सिँढी दिनुहुन्छ फेरि चढ नचढ, यो तिम्रो काम। जति याद गछौ त्यति सिँढी चढ्दै जान्छौ। नत्र त्यति सुख पाइँदैन। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे अर्थात् ५ हजार वर्ष पछि आएर मिलेका बच्चाहरूलाई नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। मीठे-मीठे रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कृष्णपुरीमा जानको लागि पुरुषार्थ धेरै राम्रो गर्नु पर्छ। शूद्रपनको संस्कारलाई परिवर्तन गरेर पक्का ब्राह्मण बन्नु छ।
- २) बुद्धिबलबाट यादको सिँढीमा चढ्नु पर्छ। सिँढी चढ्नाले नै अपार सुखको अनुभव हुन्छ।

वरदानः— हरेक आत्मालाई सेकेन्डमा मुक्ति-जीवन मुक्तिको अधिकार दिलाउने मास्टर सतगुरु भव

अहिले सम्म मास्टर दाता वा मास्टर शिक्षकको पार्ट खेलिरहेका छौ। तर अहिले सतगुरुका बच्चा बनेर गति र सतगतिको वरदाताको पार्ट खेलनु छ। मास्टर सतगुरु अर्थात् सम्पूर्ण अनुसरण गर्ने। सतगुरुको वचनमा सदा सम्पूर्ण रूपले चल्ने। यस्ता मास्टर सतगुरुले नै सेकेन्डमा नजरबाट निहाल गर्ने अर्थात् मुक्ति-जीवमुक्तिको अधिकार दिलाउने सेवा गर्न सक्छौ।

स्लोगनः— आज्ञाकारी बन्यौ भने बापदादाको दिलको आशीर्वाद प्राप्त भइरहन्छ।